

Smak af Max Ulrich Klinker

Max Ulrich Klinker

Smak

275 sider

EC Edition

Max Ulrich Klinker har sproget i sin magt og evnen til at fortælle detaljer fra gode kredses middagsborde og ivrigt bruge dialogen som virkemiddel. Det er hans styrke, og det er hans svaghed. Det kommer vi tilbage til.

Forfatterens samling af noveller er absolut, helt absolut, læseværdig. Det er den, fordi den har en stil, som er meget klar og direkte. Budskabet går helt klart ind. At bag facaden hos selv de mest veluddannede og velpolerede, og måske netop dem, er der længsler og behov, der skaber virvar i det indre. På en ganske morsom måde udstiller forfatteren eksempelvis en utro ægtefælle ved, at der under middagstallerkenerne en glad aften er billeder af den utro og vedkommende, hun er utro med. Hvilket nok kan udløse skrig hos den afslørede og chok og forargelse og forfærdelse og andre følelser hos gæsterne. Sådanne bizarre situationer er underholdende og tillagt fine dialoger og ok miljøbeskrivelse gør det Max Ulrich Klinker til en spændende fortæller.

Dog er der for meget jeg-stil over novellerne, og ind imellem kommer Max Ulrichs egne holdninger lidt for tydeligt frem. Ser man bort fra det, er underholdningen og den direkte stil et besøg værd, omend man godt kan blive træt af, at alle novellerne stort set er skåret over samme skabelon, og at rigtig mange af miljøerne er hentet fra forfatterens eget bagland: Advokatstanden som er skåret godt for tungebåndet, som kan ping-ponge med hinanden, hvilket forfatteren er super til at gengive. Men for at et hold mennesker skal virke helt troværdige, skal der være en modpol eller fem til det perfekte menneske. Og det savnes. Livet mangler, man bliver lejlighedsvis træt i hovedet af den monotone rytme i sproget, der alt andet lige er smukt og perfekt. Uden at være syngende.

Men - med nogle få justeringer, så har vi et lille mesterværk. Totalt set: Godt gået Max.